

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2020:920642

Datë: 19.01.2021

Numri i dokumentit: 01420866

Ae.nr.406/19

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË-Departamenti për Çështje Ekonomike, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Liridon Maloku, kryetar i kolegjit, Mahir Tutuli dhe Qerim Ademaj, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses NPQ-Posta e Kosovës, sh.a., me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson me autorizimit Ragip Hoxha nga Prishtina, kundër të paditurës Kompania e Sigurimeve “E...” me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson me autorizimit E.N.B., lidhur me përmbushjen e sigurisë së ekzekutimit të garancionit, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës e paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Ekonomike I.EK.nr.353/18 e datës 18/10/2019, në seancën e kolegjit të mbajtur me datën **18/01/2021**, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pa themeltë ankesa e të paditurës Kompania e Sigurimeve “E...” me seli në Prishtinë dhe **VËRTETOHET** aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Ekonomike I.EK.nr.353/18 e datës 18/10/2019.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Ekonomike, me aktgjykimin ankimor I.EK.nr.353/18 e datës 18/10/2019, ka vendosur më sa vijon: Miratohet si e bazuar kërkesëpadia e paditëses NPQ-Posta e Kosovës, sh.a., me seli në Prishtinë dhe detyrohet e paditura Kompania e Sigurimeve “E...” me seli në Prishtinë, që në emër të sigurimit të garancionit-kontratës, t’ia paguaj shumën prej 10,000.00 euro, me kamat në lartësi prej 8 % në vit, duke filluar nga data 25/01/2018 e deri në pagesën definitive si dhe ka detyruar të paditurën që paditëses, t’ia kompensojë shpenzimet e procedurës kontestimore në shume prej 60.00 euro, të gjitha këto në afat kohor prej 7 ditësh, nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit nën kërcënim të përmbarrimit me detyrim.

Kundër këtij aktgjykimi, e paditura në afatin ligjor ka paraqitur ankesë, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave ligjore të procedurës kontestimore, të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale dhe të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, me propozim që të aprovohet në tërësi ankesa si e bazuar, ndërsa aktgjykimi i ankimuar të prishet dhe çështja të kthehet në rigjykim ose aktgjykimin të ndryshon dhe kërkesëpadinë e paditëses të refuzoj si të pa bazuar.

Pala paditëse ka parashtruar përgjigje në ankesë me të cilën ka kërkuar që ankesa e të paditurës të refuzohet dhe aktgjykimi i atakuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktgjykimin e atakuar dhe pretendimet ankimore e pas vlerësimit të tyre në bazë të nenit 194 lidhur me nenin 505.1 të LPK-së, gjeti se:

-Ankesa është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja NPQ-Posta e Kosovës, sh.a., me seli në Prishtinë, pran Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Ekonomike, me datën 25/06/2018, ka paraqitur padi kundër të paditurës Kompania e Sigurimeve “E...” me seli në Prishtinë, për ekzekutim të garancionit, me kërkesë të precizuar si në dispozitivin e aktgjykimit të atakuar.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimit të të gjitha shkresave tjera të lëndës, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar, me të cilën e ka miratuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditëses duke arsyetuar se paditësja ka lidhur kontratë të furnizimit me kontraktuesin “I...”, sh.p.k., e cila kjo e fundit ka pasur për detyrë që të furnizoj me formular të ndryshëm, etiketa, zarfa të ndryshëm, ambalazh për koli, thasë dhe lidhëse të thasëve për nevojat e shërbimit të postes vendore dhe ndërkombëtare dhe nuk ishte kontestuese se paditësja e ka bërë ndërprerjen e njëanshëm të kontratës për shkak të mos përmbushjes se saj nga operatori ekonomik. E paditura Kompania e Sigurimeve “E...” me seli në Prishtinë ka lëshuar garancion të kontratës për operatorin ekonomik, me të cilën ka marr obligim për ti kryer pagesat ndaj paditëses me kërkesën e parë nëse operatori ekonomik dështon në përmbushjen e kontratës. Mbi bazën e kësaj gjendje faktike, gjykata e shkallës së parë ka vendosur si në dispozitivin e aktgjykimit të atakuar, duke u bazuar në nenin 8.1, nenin 1083-1087 të LMD-së, ndërsa vendimin mbi shpenzimet e procedurës e ka marr konform nenin 452.1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së përfundimi dhe qëndrimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së, dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së.

Sipas vlerësimit të Gjykatës se Apelit i pathemeltë qëndron pretendimi ankimor i palës ankuese për shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika n) të LPK, ngase aktgjykimi i ankimuar del se nuk është i përfshirë në të meta për shkak të cilave nuk mund të ekzaminohet sepse dispozitivi i aktgjykimit është i qartë e në harmoni të plotë me arsyetimin e aktgjykimit. Në arsyetim të aktgjykimit po ashtu janë dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse për të gjitha faktet vendimtare të cilat janë marrë në vlerësim nga gjykata e shkallës së parë, e sipas të cilave edhe është vendosë lidhur me themelësinë e kërkesëpadisë. Në këtë kontekst në arsyetim të aktgjykimit janë dhënë arsyeje të duhura për mënyrën e vërtetimit të fakteve për provat e administruara dhe për vlerësimin e tyre sa i përket besueshmërisë dhe fuqisë provuese të tyre.

Gjykata e Apelit nuk i ka pranuar pretendimet e ankuesve për gjendjen faktike të konstatuar në mënyrë të gabuar dhe jo të plotë nga ana e gjykatës së shkallës së parë sepse me provat e administruara respektivisht me Polisen e sigurimit të garancisë së tenderit dhe ekzekutimit të kontratës nr.51015913, vërtetohet bindshëm se e paditura ka marr përsipër obligimin e pagesës me kërkesën e parë deri në shumën prej 10,000.00 euro nëse plotësohen kushtet e parapara në piken a) dhe b) të deklaratës garantuse pa asnjë kundërshtim i cili garancion do të përfundoj deri me datën 27/10/2019. Padiësja me datën 31/01/2017 e ka njoftuar operatorin ekonomik për ndërprerjen e kontratës me arsyetim se kanë dështuar në realizimin e kontratës, andaj në rastin konkret janë plotësuar të gjitha kushtet e parapara për ekzekutimin e garancionit. E paditura gjatë shqyrtimit gjyqësor nuk ka arritur të argumenton me prova materiale se padiësja e ka ndërprerë kontratën me fajin e saj. Sipas nenit 7.1 të LPK-së është paraparë: *Palët kanë për detyrë të paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla, ndërsa neni 319.1 të po këtij ligji ka paraparë: Secila nga palët ndërgjyqëse ka për detyrë të provojë faktet mbi të cilat i bazon kërkimet dhe pretendimet e veta ndërsa neni 322.3 i po këtij ligji ka paraparë: Pala e cila e konteston ekzistimin e ndonjë të drejte e bartë barrën e të provuarit të faktit që e ka penguar krijimin apo realizimin e saj, ose në bazë të të cilit ka pushuar se ekzistuar, po që se ligji nuk parasheh diç tjetër.*

Nga një gjendje e tillë faktike e konstatuar dhe vërtetuar nga gjykata e shkallës së parë, i pathemeltë qëndron pretendimi ankimor i palës ankuese edhe sa i përket zbatimit të gabuar të ligjit material, për arsye se dispozita e nenit 8 të LMD-së është paraparë: *Pjesëmarrësit në marrëdhënien e detyrimit kanë për detyrë ta përmbushin detyrimin e vet dhe janë përgjegjës për përmbushjen e të njëjtit*. Gjithashtu neni 245 i LMD-së, parasheh se kreditori në marrëdhënie detyrimore ka të drejtë që nga debitori të kërkoj përmbushjen e detyrimit, si dhe shpërblimin e dëmit që ka pësuar për shkak të mospërmbushjes së detyrimit apo vonesës në përmbushje, ndërsa debitori ka për detyrë përmbushjen e detyrimit në tërësi ndërkaq nenin 1087 par.1 i LMD-së (1978), lidhur me nenin 1058 par.3 të LMD-së nr.04/L-077 e cila dispozitë parasheh: *“Në qoftë se garancia bankare përmban klauzolën »pa kundërshtim*, »me thirrjen e parë«, ose përmban fjalë që kanë domethënie të njëjtë, banka nuk mund të theksojë ndaj shfrytëzuesit kundërshtime që urdhërdhënësi, si debitor mund të theksojë ndaj shfrytëzuesit sipas detyrimit të siguruar*. Andaj në kuptim të këtyre dispozitave rezulton se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të themeltë bazueshmërinë e kërkesëpadisë.

Janë vlerësuar edhe pretendimet tjera ankimore, por Gjykata e Apelit nuk ka gjetur se aktgjykimi i atakuar është i përfshirë në ndonjë shkelje, që do të ndikonte në ligjshmërinë e aktgjykimit, prandaj të gjitha pretendimet janë vlerësuar si të pabazuara.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti së gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 paragrafi 1 pika (d) e lidhur me nenin 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
-Departamenti për Çështje Ekonomike
Ae.nr.406/19, me datën 18/01/2021

Kryetari i kolegjit-Gjyqtari
Liridon Maloku, d.v